

Sukuyhdistys Souranderin kesäjuhla Helsingissä Katajanokan Kasinolla 18.8.2012

Scripsit Karoliina Sourander

Kuusi vuotta oli taas vierähtänyt hurjan nopeasti, kun aurinkoisena ja tänä kesänä poikkeuksellisen lämpimänä elokuun lauantaiaamupäivänä astelimme Katajanokan Kasinolle, jota hallinnoi Katajanokan Upseerikerho. Juhlapaikkanamme toimi koko päivän Kasinon kenraalisali, jota koristamaan hallitus oli järjestänyt Achilles Souranderin muotokuvan.

Mielen täyttivät iloiset muistot edellisestä sukujuhlasta ja vatsan pohjaa kutkutti odotus tulevasta, osallistujien joukossa kun oli niin vanhoja konkareita kuin ensikertalaisiakin. Katajanokan Kasinolla hallitus oli aamupäivän aikana laittanut kaiken valmiiksi klo 12 alkavaa yhdistyksen varsinaista kokousta varten. Sointu Sourander oli vastuussa sukuhaaroittain jaotelluista nimikylteistä, kuten ennenkin ja puheenjohtaja Mauri Sourander sekä sihteeri Anita Sourander olivat valmistelleet kokouksen esityslistan. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Mauri ja sihteeriksi Anita, pöytäkirjan tarkastajiksi ja mahdollisiksi ääntenlaskijoiksi Rafael Kyti ja Jaakko Sora. Kutsu kokoukseen oli lähetetty yhdistyksen jäsenille hyvissä ajoin jo kesäkuussa ja paikalla oli vajaa 20 yhdistysten jäsentä - olimme siis kykeneviä tekemään päteviä päätöksiä. Tarjolla oli raparperiirakkaa ja kahvia, joita nautimme kokoustamisen ohessa. Hallituksen kokoonpano ei tällä

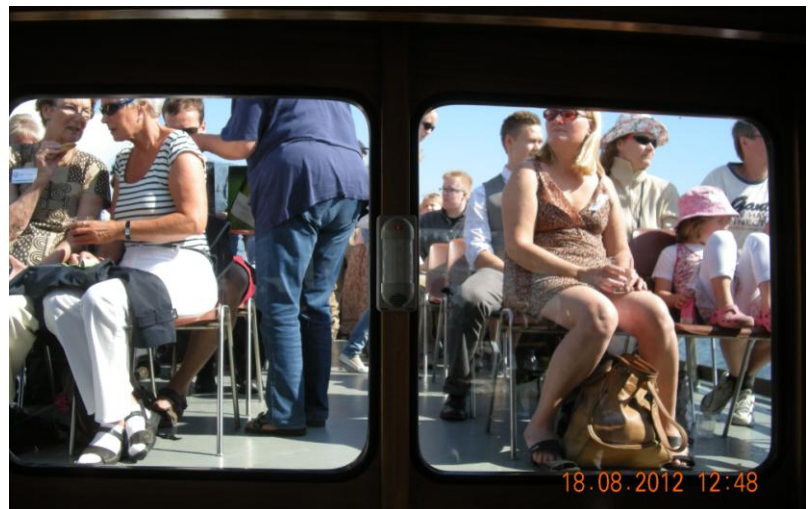
kertaa vaihtunut, ainoa muutos yhdistyksen toimijoissa oli, että Karoliina Sourander otti Berit Sundströmiltä hoidettavakseen yhdistyksen rahastonhoitajan tehtävät, mikä tapahtui virallisesti "uuden" hallituksen järjestäytymiskokouksessa heti yhdistyksen varsinaisen kokouksen jälkeen.

Kokoustamisen jälkeen ohjelmassa oli risteily Helsingin edustalla. Risteilyalus lähti Katajanokan

Kasinolta ja palautti lopuksi suvun jäsenet samaan paikkaan. Ilahduttavan moni saapui paikalle hyvissä ajoin ennen lauttamme lähtöä tapaamaan läheisiä ja kaukaisempia sukulaisia ja jälleennäkemiset olivat riemukkaita. Risteily kesti kaksi tuntia ja saimme koko sen ajan nauttia ihanasta auringonpaisteesta sekä sukuyhdistyksen tarjoamista pizzoista ja viineistä. Tarjoilun kitkattomasta sujumisesta saimme kiittää erityisesti Tuula Weuroa.

Moni oppi näiden kahden tunnin aikana varmasti paljon uutta Helsingistä, kiitos siitä asiantuntevalle oppaалlemme Leea Lappalaiselle. Puheensorina alkoi jo ennen kuin pääsimme liikkeelle ja jatkui iloisena koko risteilyn ajan. Kuulumisia vaihdettiin ja sukujuhlaan ensimmäistä kertaa osallistuvat otettiin lämmöllä vastaan. Jälkeenpäin ajateltuna oli onni, että pääsimme pariaksi tunniksi keskenämme eristykseen vapaamuotoisissa merkeissä, mikä mahdollisti kuulumisten vaihtamisen rennosti mahdollisimman monien sukulaisten kanssa. Iltajuhlassa tämä jäi valitettavasti vähäisemmäksi juhlan muodollisuuden vuoksi.

Risteilyn jälkeen oli varattu aikaa vaatteiden vaihdolle. Osa lähti koteihinsa ja hotelleille, toiset päättivät ensin nauttia kauniista kesäsäästä terassilla. Suurin osa ehti hyvin takaisin jatkamaan sukujuhlaa aikataulun mukaisesti. Pienelle joukolle sukulaisia samaan aikaan järjestetty Helsinki City Marathon aiheutti viivästyksiä ja mutkia matkaan.

Lopulta olimme kuitenkin kaikki koossa ja puheenjohtaja Mauri avasi juhlan, joka oli myös Sukuyhdistys Souranderin 10-vuotisjuhla.

Mauri luki meille hauskan juhlariehan julistuksen, jossa kehoitettiin riehakkaaseen juhlimiseen rangaistuksen uhalla.

Perinteisesti juhla jatkoi esittelykierroksella, jolloin kaikille viimeistään selvisi, kuka kukin on ja kuka on kenenkin perheenjäsen. Tärkeää oli myös se, että esittelyjen yhteydessä kerrottiin miten olemme toisillemme sukua ja mitä sukuhaaraa kukakin edustaa.

Esittelykierroksella kuultiin myös joukko hauskoja yksityiskohtia ja anekdootteja. Kaikki kolme sukuhaaraa olivat kiitettävästi edustettuina, mutta kuten arvata saattaa Jakobin sukuhaara oli kattavimmin edustettu, kun

juhlapaikaksi oli valikoitunut tällä kertaa Helsinki.

Alkupalaksi nautimme hauki-jokiraputerriiniä, pääruuaksi saimme maukasta peuranpaistia ja jälkiruokana oli mantelikakkua ja sorbetta. Lasten menu koostui salaattista, lehtipihvistä ja jäätelöstä. Annokset olivat maukkaita, vaikkakin joidenkin vieraiden nälkään nähden liian pieniä.

Illan esitelmän aihe liittyi juhlapaikan historiaan. Ulf Sourander kertoi aterioinnin lomassa mielenkiintoisesti ja asiaan paneutuneesti Sourander-suvun upseereista, joista tunnetuimpia olivat Achilles ja Åke Sourander. Juhlan vanhin

osallistuja, Meeri Pohtola, muisti nuoruudestaan Achilleksen, jonka värikkästä elämästä voi jokainen lukea Släkten Sourander -teoksesta.

Tuttuun tapaan iltaan kuului myös runsaasti musiikkiesityksiä. Erityisen ansioituneita olivat Lea ja Harri Stenbergin lapset Siiri, Jalmari ja Einari ja Marja Kempin lapset Ilona, Milja ja Viljami. Kuultiin kaunista kanteleen, kitaran, viulun ja pianon soittoa sekä laulua, joka liikutti varmasti jokaista kuulijaa.

Erityismaininta täytyy antaa Annette Sucksdorffille, joka ihastutti yleisöään pianonsoitollaan. Äitinsä tapaan musikaalista nautintoa meille soi myös Annetten poika Dan laulamalla kaksi merihenkistä, tunnelmallista laulua. Juhlan loppupuolella kunniapuheenjohtaja Raimo Sourander ilmaisi kaikille paikallaolijoille kiitollisuutensa juhlan mahdollistamisesta ja jokaisen osallistumisesta.

Yllättäen kello olikin jo paljon ja kauempaa tulleeille sukulaisille tuli kiire takaisin koteihinsa. Pieni joukko kuitenkin jatkoi jutustelua Kasinon alakerran baarissa sen sulkemiseen saakka.

Puolilta öin Katajanokan Kasinolla ei ollut enää yhtään Souranderia, mutta muisto taas yhdestä onnistuneesta sukujuhlasta tulee säilymään mielissämme.